

TONE ALTERNATION IN GONG VERB PHRASES

BUACHUT WATYAM

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS (LINGUISTICS)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2018

Copyright by Mahidol University

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TONE ALTERNATION IN GONG VERB PHRASES

BUACHUT WATYAM 5737421 LCLG/M

M.A. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : MAYUREE THAWORNPAT, Ph.D., SUWILAI
PREMSRIRAT, Ph.D., SIRIPEN UNGSITIPONPORN, Ph.D., ISARA CHOOSRI, Ph.D.

ABSTRACT

This research was a study of Gong tone alternation in Kok Chiang Gong verb phrases. The objectives were to study the occurrences and the rules of tone alternation in Kok Chiang Gong through a qualitative approach using interviews and voice recordings to collect data from Gong language consultants. The data elicitation was conducted based on 308 verbs used in various simple sentence types and narratives. The results showed that Gong monosyllabic verb tone alternation behaviors could be put into three categories: Category I contained monosyllabic verbs carrying rising or rising falling tones, which, alternately could be realized as low tone, category II contained monosyllabic verbs carrying mid tone, whose adjoining verb particle carrying low tone, could be realized as high falling tone, category III consisted of monosyllabic verbs exhibiting three tones (low tone, mid tone, and high falling tone) in different sentence types. The disyllabic verbs and compound verbs remained in their base forms in every sentence structure while reduplicative verbs exhibiting different tone patterns were classified into three groups, based on the respective non-reduplicative form's tonemes: mid tone, rising falling or rising tone, and high falling tone. The results of this study led to the conclusion that the understanding of Gong verb tone alternation rules is essential for the preservation, revitalization and development of the language.

KEY WORDS: GONG/ TONE/ TONE ALTERNATION

266 pages

การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ในกริยาวลีภาษาท้องถิ่น

TONE ALTERNATION IN GONG VERB PHRASES

บัวฉัตร วัคชัย 5737421 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : มยุรี ถาวรพัฒน์, Ph.D., สุวิไล เปรมศรีรัตน์, Ph.D.,
ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร, Ph.D., อิศระ ชูศรี, Ph.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ในกริยาวลีของภาษาท้องถิ่น บ้านกกเชียง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปรากฏการณ์และค้นหากฎของการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ในภาษาท้องถิ่น บ้านกกเชียง การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และการอัดเสียงผู้บอกภาษาท้องถิ่น การเก็บรวบรวมข้อมูลอิงจากการใช้คำกริยา 308 คำ ในประโยคความเดียวประเภทต่างๆ และเรื่องเล่า จากการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของคำกริยาพยางค์เดียวนั้นแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยคำกริยาที่มีเสียงวรรณยุกต์ขึ้นและขึ้น-ตก ซึ่งมีการเปลี่ยนเป็นเสียงวรรณยุกต์ต่ำ กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยคำกริยาเสียงวรรณยุกต์กลาง ซึ่งคำอนุภาคแสดงคำกริยาที่ตามหลังมีการเปลี่ยนจากเสียงวรรณยุกต์ต่ำเป็นเสียงวรรณยุกต์สูง-ตก และกลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยคำกริยาที่มีเสียงวรรณยุกต์สูง-ตก มีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ 3 เสียงในประเภทประโยคที่แตกต่างกัน ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ต่ำ เสียงวรรณยุกต์กลาง และเสียงวรรณยุกต์สูง-ตก ในส่วนของคำกริยาสองพยางค์และคำกริยาประสมนั้นไม่แสดงการเปลี่ยนแปลงของเสียงวรรณยุกต์ในประเภทประโยคใด ในขณะที่คำกริยานั้นแสดงเป็นรูปแบบเสียงวรรณยุกต์ต่างๆ สามารถแบ่งกลุ่มได้ตามเสียงวรรณยุกต์ของรูปกริยาที่ไม่อยู่ในรูปคำซ้ำ ได้แก่ เสียงวรรณยุกต์กลาง เสียงวรรณยุกต์ขึ้น-ตก และเสียงวรรณยุกต์สูง-ตก ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการทราบกฎการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ของภาษาท้องถิ่นเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาภาษาท้องถิ่นต่อไป

266 หน้า